

altsaa ud fra sin Undersøgelse af dette Spørgsmaal ikke blot Forslag Nr. 4, men ogsaa Forslagene 1 a og 1 b, altsaa i det hele enhver Løsning af Spørgsmaalet paa Grundlag af eet Sæt Indbygninger. Saaledes stod jeg overfor to modstridende sagkyndige Udtalelser om dette Spørgsmaal. Men den 21. Februar modtog Ministeriet fra Vandbygningsdirektøren en Skrivelse, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse maa have Lov til delvis at citere. Det hedder deri: „Herved tillader jeg mig at fremsende et Kort over en i Dagene den 9.—17. Februar d. A. foretagen Opmaaling af Kystlinierne paa begge Sider af Hvide Sande-Kanalen. Paa Kortet er tillige indlagt Kystlinien i Oktober 1913. Det ses heraf, at der siden da har fundet en ikke ringe Bortskæring Sted, navnlig paa Nordsiden af Kanalen. Vel har Stormene i afvigte November og December Maaned utvivlsomt en stor Del af Skylden for denne Bortskæring, men nærmere Overvejelser af Forholdene fører til den Slutning, at den store Aabning imellem Molerne i Hvide Sande-Kanalen — henvend 1,200 m² — er i høj Grad medvirkende, idet de Sandmasser, der i stormfuldt Vejr af Bølgeslaget løses paa Kanalens Hjørner ud imod Havet, gribes af den indgaaende Strøms — paa Grund af den store Aabning — store Vandmasser og føres igennem Kanalens hele Længde ind i Fjorden, hvor Sandet i øvrigt bevirker uheldige Opgrundinger. Ogsaa den udgaaende Strøm virker paa sin Side uheldigt, idet de Sandmasser, den fører med sig fra Kanalens Bund, ikke kommer Kysterne til gode, men først aflejes ude paa Revlen udenfor Kanalen. At Angrebet paa Kysterne ikke har vist sig særlig synligt før i den sidste Tid, skønt det naturligvis har eksisteret, lige siden Stormene i Efteraaret udvidede Aabningen, maa have sin Aarsag deri, at der maatte medgaa nogen Tid til at bortrive tilstrækkelig meget af den brede og grundede Forstrand under Vand foran Kysterne, førend Angrebet ret kunde virke ogsaa over Vandlinien. Vel bliver Forholdene noget bedre ved en Indskrænkning af Aabningen som ved Forslag 4, men neppe bedre, end at man vil blive nødsaget til ved Anlæg af Høfder paa forskellige Steder at sikre Kysterne, og Opførelsen af disse Høfder bør af Hensyn til den Bagskæring af Molerne, som efter den sidste Opmaaling kan befrygtes inden ikke alt for lang Tid, paa-begyndes i Aar.“ — Derefter bebudes yder-

ligere Forslag om disse Høfders Beskaffenhed og Omkostningerne ved at anlægge dem. Naar dette Brev sammenholdes med den sagkyndige Erklæring, som paa Forhaand havde forkastet Forslag Nr. 4 og i i Virkeligheden ogsaa Forslagene Nr. 1 a og 1 b, vil man forstaa, at Ministeriets Stilling derefter maatte blive ganske overordentlig tvivlende overfor enhver af de Løsninger, som kun byggede paa eet Sæt Indbygninger, thi dette Forslag om at sikre Forslag Nr. 4 ved Høfder betød en ganske væsentlig Forandring af det oprindelige Forslag, og derfor forekom det mig, at der i Virkeligheden kun stod tilbage de øvrige Forslag, som jo har tilfælles, at de kræver enten en permanent eller en midlertidig Lukning ved Hvide Sande. Hvis man skal vælge mellem disse Forslag, maa man atter stille det Spørgsmaal: Ønsker man at gøre Ringkøbing Fjord til en Havbugt, eller ønsker man at gøre den til en Ferskvandssø? Hvis man ønsker at gøre den til en Havbugt, altsaa i det væsentlige bibeholde den nuværende Ordning af Forholdene, maatte man blive staaende ved Vandbygningsvæsenets Forslag Nr. 2, det, der koster 2,675,000 Kr., og som i øvrigt havde fuld Tilslutning fra den sagkyndige, jeg har raadspurgt. Hvis man vil gøre Ringkøbing Fjord til en Ferskvandssø, maatte Oberstløjtnant P. Hansens Forslag komme frem i første Række til Overvejelse. Nu kunde jeg ganske vist nok have ønsket at have haft saa megen Tid tilbage, at ogsaa Ministeriet kunde have truffet et Valg imellem disse to Løsninger, men det forekom mig, at Tiden i det hele var saa langt fremrykket, at man snarere maatte sige, at den var overskredet, og at Ministeriet ikke længere burde holde denne Sag tilbage, men snarest maatte fremkomme med Besked overfor Rigsdagen om, hvorledes den nu laa, og det ogsaa af den Grund, at Vandbygningsvæsenet i Virkeligheden ganske bestemt forlanger midlertidige Foranstaltninger foretaget hurtigst muligt for at forhindre, at Molerne skæres ud af Vandet, dels ude fra Havet og dels inde fra Fjorden. En foreløbig Ordning er altsaa overordentlig stærkt paakrævet, og Regeringen har ikke fundet det rigtigt at tøve længere med at forelægge Sagen for Rigsdagen og forelægge den paa en saadan Maade, at den vel ikke kan siges at tilfredsstille dem, der ønsker de nuværende Forhold bevaret, men at der dog paa den anden Side ikke foregribes noget; den endelige Løsning vil ogsaa kunne træffes i Overensstemmelse med de nuværende Forhold.